

Coronavirus-pandemien fremtvinger genovervejelse: Internationalt samarbejde er absolut nødvendigt!

Den 14. marts (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche skrev følgende leder til den tyske ugeavis Neue Solidarität den 14. marts.

Vi oplever nu den værste internationale sundhedskrise i de sidste hundrede år. Denne krise er så ekstremt farlig, fordi coronavirus-pandemien nu er kombineret med en global finanskriser, der allerede var tæt på at eksplodere før den medicinske krise brød ud; pandemien har simpelthen fungeret som en udløser for det. Der findes en løsning – men kun hvis de vestlige samfund er parate til at kassere alle aksiomerne for den nyliberale, monetaristiske økonomiske model, hvis værdiorientering drejer sig om spekulanternes fortjeneste. Den må erstattes med en økonomisk politik, som styres af den absolutte værdi af menneskeliv, videnskabelige principper og solidaritet med hele menneskeheden.

Selv Frankrigs præsident Emmanuel Macron har jo for nylig talt om det der ikke længere kan ignoreres: Det liberale demokratiske politiske system er ikke egnet til at reagere tilstrækkeligt på eksistentielle trusler. Jo før Europa og USA fatter det faktum, at vi må tage nøjagtigt de samme folkesundhedsforanstaltninger, som Kina traf i januar i byen Wuhan og Hubei-provinsen, jo flere menneskeliv vil blive reddet. I stedet for at udnytte den tid, som verden har fået ved den kinesiske regerings beslutsomme handlinger – korrekt karakteriseret af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) som absolut en ny standard – har de vestlige regeringer spildt uvurderlige uger. Som et resultat heraf, er Europa nu blevet epicenter for pandemien, og USA's situation er ganske uklar på

grund af manglen på at teste indtil dette tidspunkt.

Men den nødvendige omorganisering kan ikke begrænses til sundhedsområdet. Vi har brug for et helt nyt paradigme for politik og økonomi, hvis vi ønsker at forhindre et sammenbrud af civilisationen som i det 14. århundrede. Mange forskere fra en række nationer antager, at omkring 70 % af befolkningen vil blive inficeret inden for de næste et til to år, i det mindste indtil en vaccine kan udvikles og produceres. Professor Christian Dorsten fra Berlin Charité Hospital citerer en ny undersøgelse, der siger, at vi ikke længere kan regne med en langsommere spredning af virusset i foråret og sommeren. Samtidig må det antages, at pandemien vil brede sig længere på den sydlige halvkugle i løbet af vinteren og derefter vende tilbage til den nordlige halvkugle i efteråret, styrket, og muligvis i en muteret form.

Dette betyder, at vi ikke alene er nødt til at afhjælpe konsekvenserne af at have fjernet vores nationale folkesundhedssystemer igennem de seneste årtier, og på kortest mulige tid udstyre det til at behandle det forventede antal patienter. Vi skal også skabe betingelserne for et globalt sundhedssystem på kort sigt.

Den aktuelle krise er på ingen måde uventet. Allerede i 1974 tog Lyndon LaRouche skridt til det, som han kaldte en "Biologisk Holocaust Taskforce", hvis opgave var at undersøge virkningen – frem for alt for udviklingslandene – af nedskæringspolitikken og betingelserne fra Den Internationale Valutafond og Verdensbanken. LaRouche og hans kolleger præsenterede resultaterne af disse undersøgelser i en række rapporter, der advarede om, at faldet i levestandard på flere kontinenter, som var forårsaget af disse institutioner over en lang tidsperiode, ville føre til genopblussen af gammelkendte epidemier og forekomsten af nye sygdomme og pandemier.

Når man betragter forholdene i mange nationer i Afrika, Asien, Latinamerika og endda fattige regioner i Europa og USA i dag,

står det meget klart, at kun en global politisk ændring kan afhjælpe dette. Cirka 2 milliarder mennesker har for indeværende ikke rent drikkevand; man kan ikke engang tale om et egentlig moderne sundhedssystem alle steder i de tilsyneladende mest udviklede lande. Der findes i øjeblikket hungersnød i flere sydafrikanske lande. En græshoppeplage, som det internationale samfund ikke skrider ind over for i tide, truer med at lægge snesevis af nationer i Afrika, Asien og Latinamerika øde. Som en følge af de såkaldte "krige for humanitær intervention" og den allerede nævnte underudvikling, er millioner af flygtninge flygtet mod Europa og Amerika for at undslippe farer for liv og lemmer.

Hvis vi derfor ønsker at forhindre coronavirus-pandemien i at sprede sig i bølger og vandre fra den nordlige til den sydlige halvkugle og tilbage igen, og dermed potentielt skabe yngleområder for yderligere lignende og værre vira, må vi påbegynde en radikal ændring af systemet.

Der skal bygges hospitaler med isolationsafdelinger over hele verden ifølge eksemplet fra Wuhan og Hubei-provinsen, som i alt opførte 14 midlertidige hospitaler inklusive de nødvendige senge til intensiv pleje. Og i forbindelse hermed må Verdenssundhedsorganisations standarder overholdes. Kina byggede for eksempel faciliteter med 16.000 nye hospitalssenge på kun en måned.

Der skal oprettes internationale videnskabelige forskningscentre til forskning af COVID-19-virussen og andre virale og bakterielle patogener. Vacciner må udvikles og testes. Forskningsresultater inden for biofysik, nuklearbiologi og rummedicin skal straks stilles til rådighed for alle nationer. Referencepunktet herfor er idéen om et "strategisk forsvar af jorden" (SDE); et koncept udviklet af Lyndon LaRouche, og hvor beskyttelsen af menneskeliv mod pandemier er et fokuspunkt.

Disse verdensomspændende foranstaltninger kræver

investeringer, som ikke kan foretages under betingelserne fra det nuværende, kollapsende finansielle system. De igangværende handlinger fra centralbankernes side med at indsprøjte likviditet i det finanssystem ved hjælp af milliarder af dollars og oven i købet trykning af "finanspolitiske penge" til brug for regeringers finansbudgetter kan ikke opretholdes uden at skabe hyperinflation.

Hvis vi ønsker at lykkes med at bekæmpe coronavirus-pandemien, bygge og udstyre de nødvendige hospitaler, har vi brug for den samlede handlingspakke, der blev foreslået af Lyndon LaRouche i juni 2014:

1. Et system med bankseparation må straks indføres på verdensplan, nøjagtigt baseret på modellen af Glass/Steagall-loven, underskrevet af præsident Franklin Roosevelt den 16. juni 1933. Kommercielle banker skal under dette system være under statslig beskyttelse og med en 'firewall' være fuldstændigt adskilt fra spekulative investeringsbanker og enheder, som ikke længere kan have adgang til de kommercielle bankers aktiver, og heller ikke være privilegeret ved at blive reddet af skatteydernes penge. Disse bankers giftige papirværdier, inklusive deres udestående finansielle derivater, skal nedskrives. Begrundede tilgodehavender, der er forbundet med realøkonomien eller med pensioner og andre aktiver for arbejdende mennesker, bør også klassificeres som gyldige i det nye system. Visse former for betalingskrav må midlertidigt fastfryses og deres gyldighed vurderes af føderale myndigheder.

2. Der skal oprettes en nationalbank i hvert land, i Alexander Hamiltons tradition eller efter forbillede af den tyske 'Kreditanstalt für Wiederaufbau' (Kreditinstitution for Genopbygning) efter 2. verdenskrig. Deres formål er at give føderale kreditter som det nødvendige middel til produktive investeringer i den fysiske økonomi. Tildelingen af denne kredit skal være orienteret efter principperne om teknologiens høje energi-gennemstrømningstæthed, forøgelse af

produktiviteten for arbejdsstyrken og produktionsanlæggene og skabelse af videnskabelig og teknologisk fremskridt.

3. Blandt de deltagende lande skal der etableres et system med faste pariteter (priser og valutakurser, red.) og der skal indføres samarbejdsaftaler mellem suveræne stater med henblik på veldefinerede infrastruktur- og udviklingsprojekter. Disse traktater repræsenterer tilsammen et nyt Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af Roosevelt, med den udtrykkelige hensigt at udstede kreditter til den industrielle udvikling i udviklings-sektoren.

4. Den tiltrængte forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet for at imødekomme en global befolkning på i øjeblikket næsten 8 milliarder mennesker må tilvejebringes gennem et internationalt hasteprogram til realisering af termonuklear fusionskraft og andre avancerede teknologier, såsom optisk biofysik og biovidenskab, med henblik på at finde løsninger til udfordringer såsom coronavirus; såvel som internationalt samarbejde inden for rumteknologi og -rejser, som kan etablere den nødvendige næste højere økonomiske platform for verdensøkonomien, som udviklet af økonomen Lyndon LaRouche.

De eneste institutioner, som kan gennemføre et sådant verdensomspændende program, er regeringerne for de førende nationer på planeten, som i deres sammensætning må være repræsentative for hele verdens befolkning. Derfor er det på ingen måde tilstrækkeligt, at G7-regeringerne er enige med hinanden; løsningerne kan kun gennemføres med inddragelse af Rusland, Kina og Indien.

Det betyder også, at geopolitik endelig må overvindes og erstattes af ideen om menneskehedens fælles fremtid og mål. Hvis ikke vi ønsker at forfalde til en ny mørk tidsalder, er vi nødt til at erstatte neo-malthusianske ideer, den anti-videnskabelige "Green New Deal", monetarisme samt eurocentrisme med ideerne om fysisk økonomi, udelukkende styret af de videnskabeligt beviselige principper for

universets love.

Og endelig, den måske vigtigste ændring som vi må foretage i vores tankegang: Vi har brug for en ny humanistisk renæssance, en renæssance af klassisk kultur. For det er ikke mindst den ubegrænsede hedonisme, der har bragt verden til dette punkt; den hedonisme der ledsager det liberale og nyliberale demokrati. Øjeblikket er kommet til, at ideologien for "alt er tilladt" må tilsidesættes. Vi vil kun kunne overvinde denne krise, hvis vi finder en ny indre orientering eller indre beslutsomhed, der er i overensstemmelse med kærligheden til menneskeheden. Men det er sådan, at vi endelig bliver til menneskelige væsner!